УДК 504:009

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИКЛАДАННЯ КУРСУ «ОСНОВИ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ»

В.М. Логвиненко, к.філос.н, доцент
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Загрозлива екологічна ситуація, що склалася в сучасному суспільстві, ставить завдання, щоб усі верстви населення були наділені екологічною культурою, рівень якої не залежав би від приналежності до тієї чи іншої соціально-професійної групи. Коли ж говорити про спеціалістів сфери цивільного захисту, то вони обов'язково повинні володіти розвиненою екологічною культурою, що є важливою складовою їхньої професійної компетенції [2]. З цією метою у навчальний процес впроваджуються курси «Основи екологічної культури», «Екологічна культура». Ефективне формування екологічної культури залежить від педагога, який в своїй діяльності має враховувати цілий ряд організаційних і методичних факторів. Важливим моментом у цьому процесі є визначення початкового рівня екологічної культури курсантів та студентів, яке можна провадити, наприклад, через опитування. Мова йде не про громіздкі емпіричні дослідження, що потребують значних інтелектуальних і фінансових затрат, підготовки проведення та опрацювання отриманої інформації, а про значно спрощені форми опитувань, як то експрес-опитування, міні-анкетування, тести. Таке опитування може містити як відкриті так і закриті запитання. Наприклад, відкриті (які потребують власної відповіді респондента): – На Вашу думку, екологічна культура – це…, – Що саме Ви можете зробити для покращення стану довкілля?; чи закриті (респондент обирає відповідь із запропонованого переліку): – Чи потрібна сучасному суспільству розвинута екологічна культура громадян? (варіанти відповідей: 1) обов'язково потрібна; 2) бажана, але не обов'язкова; 3) не потрібна; 4) важко відповісти), – Оцініть, будь ласка, свій рівень екологічної культури: (варіанти відповідей: 1) високий; 2) середній; 3) низький; 4) відсутній) та інші запитання. Укладаючи питальник слід пам'ятати, що на закриті запитання відповідають охочіше й відповіді на них легше аналізувати, натомість, відкриті – значно інформативніші, але важчі для респондентів і вони можуть їх залишити без відповіді. Проведення такого опитування дасть змогу педагогу скласти загальну картину про рівень екологічної культури групи з якою він працюватиме, виявити світоглядні прогалини та суперечності між «людиною і природою» на індивідуальному рівні. Володіючи такою інформацією, педагог зможе якісно побудувати навчальний процес, підібрати такий матеріал, який буде зрозумілий аудиторії і ціннісно нею переосмислений, що сприятиме формуванню соціально ціннісних мотивів у ставленні до природи, прищепленню необхідних умінь та навичок взаємодії з природним довкіллям, піднесенню рівня екологічної культури загалом.

ЛІТЕРАТУРА

1. Єрмоленко А.М. Соціальна етика та екологія. Гідність людини – шанування природи. Монографія / А.М. Єрмоленко. – К.: Лібра, 2010. – 416 с.
2. Логвиненко В.М. Екологічна культура як складова професійної компетенції працівника МНС / Зб. ст. п'ятої Всеук-ї наук. конф.: «Гуманітарні аспекти формування особистості». – Львів: ЛДУ БЖД, 2011. – С. 306-311
3. Юрченко Л.І. Екологічна культура в контексті екологічної безпеки: Монографія / Л.І. Юрченко. – К.: Вид. ПАРАПАН, 2008. – 296 с.